

Čiastočná obmena a nástup deviatich nových členov Súdneho dvora do funkcie

Zástupcovia vlád členských štátov Európskej únie rozhodnutiami z 2. septembra 2020, 19. februára 2021, 21. apríla 2021, 2. júna 2021 a 7. júla 2021 obnovili na obdobie od 7. októbra 2021 do 6. októbra 2027 mandát siedmim sudcom Súdneho dvora, ktorými sú Koen Lenaerts, Lars Bay Larsen, Siniša Rodin, François Biltgen, Eugene Regan, Niilo Jääskinen a Küllike Jürimäe.

Rozhodnutiami z 19. februára 2021, 21. apríla 2021, 2. júna 2021 a 7. júla 2021 boli do funkcie sudcov Súdneho dvora na obdobie od 7. októbra 2021 do 6. októbra 2027 vymenovaní Maria Lourdes Arastey Sahún, ktorá nahradí Rosario Silva de Lapuertu, Zoltán Csehi, ktorý nahradí Endreho Juhásza, Octavia Spineanu-Matei, ktorá nahradí Cameliu Toader, Miroslav Gavalec, ktorý nahradí Daniela Švábyho, a Dimitrios Gratsias, ktorý nahradí Michaila Vilarasa.

Zástupcovia vlád členských štátov Európskej únie rozhodnutiami z 19. februára 2021, 21. apríla 2021 a 7. júla 2021 obnovili na obdobie od 7. októbra 2021 do 6. októbra 2027 mandát trom generálnym advokátom Súdneho dvora, ktorými sú Manuel Campos Sánchez-Bordona, Athanasios Rantos a Juliane Kokott.

Rozhodnutiami z 21. apríla 2021, 7. júla 2021 a 8. septembra 2021 boli do funkcie generálnych advokátov Súdneho dvora na obdobie od 7. októbra 2021 do 6. októbra 2024 vymenovaní Anthony Michael Collins, ktorý nahradí Gerarda Hogana, a na obdobie od 7. októbra 2021 do 6. októbra 2027 Laila Medina, ktorá nahradí Henrika Saugmandsgaarda Øe, Nicholas Emiliou, ktorý nahradí Michala Bobeka, a Tamara Čapeta, ktorá nahradí Evgenija Tančeva.

V tento deň sa v priestoroch Súdneho dvora Európskej únie bude konať slávnostné zasadnutie jednak pri príležitosti ukončenia funkcie a odchodu Rosario Silva de Lapuerty, Michaila Vilarasa a Endreho Juhásza, Cameliu Toader a Daniela Švábyho, Henrika Saugmandsgaarda Øe, Michala Bobeka, Evgenija Tančeva a Gerarda Hogana a jednak pri príležitosti zloženia sľubu a nástupu nových členov inštitúcie do funkcie.

Priamy prenos zo slávnostného zasadnutia bude možné sledovať od 17.30 hod. na internetovej stránke: <http://c.connectedviews.com/01/LiveMeetings/cdj>

Prezentácia nových členov

Maria Lourdes Arastey Sahún

sudkyňa

narodená v roku 1959 v Tarragone (Španielsko), študovala na Universitat de Barcelona (univerzita v Barcelone, Španielsko), kde v roku 1983 získala diplom v odbore právo, a v rokoch 1984 až 1985 absolvovala odbornú justičnú prípravu na Escuela Judicial (Justičná akadémia, Španielsko).

Bola vymenovaná za sudkyňu Juzgado de Distrito de Sant Feliu de Llobregat (obvodný súd v Sant Feliu de Llobregat, Španielsko) a Juzgado de Distrito de Barcelona (obvodný súd v Barcelone, Španielsko) a tieto funkcie vykonávala v rokoch 1985 až 1989. V roku 1989 bola na obdobie jedného roka pridelená na Juzgado de lo Social nº 7 de Barcelona (súd pre pracovnoprávne veci a veci sociálneho zabezpečenia č. 7 v Barcelone, Španielsko) a následne pôsobila v senáte pre sociálne veci na Tribunal Superior de Justicia de Cataluña (Vyšší súd Katalánska, Španielsko), ktorého členkou bola do roku 2009. V roku 2009 bola vymenovaná za sudkyňu Tribunal Supremo (Najvyšší súd, Španielsko). V rokoch 2013 až 2021 tiež zastávala funkciu sudkyne Správneho tribunálu Severoatlantickej aliancie (NATO) (Brusel, Belgicko).

M. Lourdes Arastey Sahún sa súbežne so svojou sudcovskou činnosťou venovala aj výučbe. V rokoch 1998 až 2008 pôsobila ako docentka pracovného práva a práva sociálneho zabezpečenia na Universitat de Barcelona. Pôsobila tiež ako lektorka v národných strediskách justičnej prípravy, a to najmä v Španielsku (dlhodobu), v Bulharsku (v roku 2008) a v Rumunsku (v roku 2008), ako aj na Vyššej škole Juana Carlosa I. pre Strednú Ameriku a Karibik (v roku 2006). M. Lourdes Arastey Sahún sa zúčastnila na rôznych konferenciách a seminároch na mnohých univerzitách. Zasadá aj vo viacerých orgánoch pôsobiacich najmä v oblastiach práva Únie, vzdelávania a overovania kvalifikácie sudcov a alternatívnych spôsobov riešenia sporov.

M. Lourdes Arastey Sahún bola vymenovaná za sudkyňu Súdneho dvora 7. októbra 2021.

Zoltán Csehi

sudca

narodený v roku 1965 v Budapešti (Maďarsko), v roku 1990 získal diplom z práva na Eötvös Loránd Tudományegyetem (univerzita Eötvösa Loránda, Maďarsko) a v roku 1991 titul Master of Laws na Ruprecht Karls Universität Heidelberg (Ruprechtovsko-Karolovská univerzita v Heidelbergu, Nemecko). Na Eötvös Loránd Tudományegyetem absolvoval aj doktorandské štúdium a dizertačnú prácu v odbore právo obhájil v roku 2004. V roku 1992 taktiež získal na univerzite Eötvös Loránd Tudományegyetem diplom v odbore dejiny umenia.

Bol advokátom zapísaným v Budapeštianskej advokátskej komore a toto povolanie vykonával v Maďarsku v rokoch 1995 až 2016. Súbežne s činnosťou advokáta pôsobil v rokoch 2004 až 2016 ako rozhodca Pénz és Tőkepiaci Állandó Választottbíróság (Stály rozhodcovský súd pre finančné a kapitálové trhy, Maďarsko) a ako *ad hoc* rozhodca.

Z. Csehi sa okrem toho venoval aj výučbe práva, a to na Eötvös Loránd Tudományegyetem ako docent (v rokoch 1991 až 2005) a neskôr ako profesor (v rokoch 2005 až 2016). Vyučoval aj na Pázmány Péter Katolikus Egyetem (Katolícka univerzita Pétera Pázmányho, Maďarsko), kde pôsobil v rokoch 2007 až 2013 ako vedúci katedry obchodného práva a od roku 2013 ako profesor. Na tejto univerzite bol v rokoch 2013 až 2016 vedúcim katedry súkromného a obchodného práva a od roku 2017 profesorom zameraným na výskum v oblasti súkromného a obchodného práva, ako aj vedúcim katedry občianskeho práva (od roku 2018). Od roku 2013 pôsobil ako hosťujúci profesor na Université catholique de Lyon (Katolícka univerzita v Lyone, Francúzsko).

Z. Csehi bol vymenovaný za sudcu Všeobecného súdu 13. apríla 2016 a 7. októbra 2021 sa stal sudcom Súdneho dvora.

Octavia Spineanu-Matei

sudkyňa

narodená v roku 1967 vo Vălenii de Munte (Rumunsko), v roku 1990 získala diplom z práva na Universitatea Alexandru Ioan Cuza din Iași (univerzita Alexandru Ioan Cuza v Iași, Rumunsko)

(diplom s vyznamenaním) a v roku 1999 získala diplom doktorky práv na Academia de Poliție „Alexandru Ioan Cuza“ (Policijná akadémia „Alexandru Ioan Cuza“, Rumunsko).

Jej profesijná kariéra sa začala v roku 1991, keď bola vymenovaná do funkcie sudkyne na Judecătoria sectorului 4 București (súd prvého stupňa 4. obvodu v Bukurešti, Rumunsko), ktorú vykonávala do roku 1996. V rokoch 1996 až 1999 pôsobila ako sudkyňa na Tribunalul București (súd v Bukurešti, Rumunsko) a v rokoch 1997 až 1999 sa stala predsedníčkou jeho civilného kolégia. Po tom, ako zastávala v rokoch 1999 až 2005 funkciu sudkyne na Curtea de Apel București (odvolací súd v Bukurešti, Rumunsko) a v rokoch 1999 až 2003 funkciu predsedníčky jeho civilného kolégia, bola vymenovaná za sudkyňu Înalta Curte de Casație și Justiție (Najvyšší kasačný a súdny dvor, Rumunsko) a túto funkciu vykonávala od roku 2006 do roku 2016.

V rokoch 2006 až 2016 bola O. Spineanu-Matei vymenovaná za externú členku veľkého odvolacieho senátu Európskeho patentového úradu v Mníchove (Nemecko).

Od roku 1997 sa tiež venovala vzdelávaniu rumunských sudcov a justičných čakatel'ov ako lektorka Institutul Național al Magistraturii (Národný justičný inštitút, Rumunsko), v rámci ktorého bola tiež členkou vedeckej rady, a v rokoch 2011 až 2016 zastávala funkciu jeho riaditeľky. Zasadala tiež v správnej rade Școala Națională de Grefieri (Národná škola pre súdnych úradníkov, Rumunsko). V rokoch 2012 až 2016 bola členkou rady pre doktorandské štúdiá na Universitatea din București (univerzita v Bukurešti, Rumunsko). Je spoluautorkou viacerých publikácií a autorkou mnohých článkov v oblasti práva a pravidelne sa zúčastňuje na národných i medzinárodných konferenciách.

O. Spineanu-Matei bola vymenovaná za sudkyňu Všeobecného súdu 19. septembra 2016. Túto funkciu vykonávala počas piatich rokov, predtým, ako bola 7. októbra 2021 bol vymenovaná za sudkyňu Súdneho dvora.

Miroslav Gavalec

sudca

narodený v roku 1961 v Zlíne (Československo), M. Gavalec získal najprv diplom inžiniera v technickom odvetví tepelných a jadrových strojov a zariadení na Českom vysokom učení technickom v Prahe (Československo) a v rokoch 1986 až 1991 vykonával rôzne funkcie v oblasti jadrovej energetiky.

Jeho záujem o spoločenské vedy ho v rokoch 1990 až 1995 priviedol k štúdiu práva na Univerzite Komenského v Bratislave (Slovensko), kde v roku 1995 získal magisterský diplom a neskôr v roku 2010 akademický titul PhD.

V roku 2001 bol vymenovaný za sudcu Okresného súdu Bratislava III (Slovensko), kde sa venoval obchodnoprávnej agende, rodinným veciam a správne súdnictvu. Na tomto súde pôsobil do roku 2005, keď sa stal sudcom Najvyššieho súdu Slovenskej republiky, v rámci ktorého najprv rozhodoval ako sudca Správneho kolégia, a v roku 2009 sa stal predsedom prvého senátu Správneho kolégia.

Súčasne so svojou sudcovskou profesijnou kariérou sa M. Gavalec venoval aj pedagogickej činnosti. V rokoch 2005 až 2011 vyučoval na Znaleckom ústave Paneurópskej vysokej školy pre špecializované štúdium v odbore Ekonomika a manažment. V rokoch 2006 až 2014 vyučoval na Ústave verejného práva a Ústave súkromného práva Paneurópskej vysokej školy.

M. Gavalec bol v tiež v rokoch 2005 až 2020 členom Fóra sudcov Európskej únie pre životné prostredie a v rokoch 2006 až 2015 členom Asociácie európskych administratívnych sudcov.

M. Gavalec bol vymenovaný za sudcu Súdneho dvora 7. októbra 2021.

Dimitrios Gratsias

sudca

narodený v roku 1957 v Aténach (Grécko), v roku 1980 získal magisterský titul v odbore právo na Ethniko kai Kapodistriako Panepistimio Athinon (Národná a Kapodistriánska univerzita v Aténach, Grécko) a v roku 1981 diplôme d'études approfondies (DEA) (postgraduálny magisterský titul) z verejného práva na université de Paris I, Panthéon Sorbonne (univerzita Paríž I, Panthéon Sorbonne, Francúzsko). V nasledujúcom roku mu Centre universitaire d'études communautaires et européennes (Universités Paris I et II) (Centrum štúdií komunitárneho a európskeho práva, Univerzity Paríž I a II, Francúzsko) vydalo osvedčenie zo štúdií komunitárneho práva.

V roku 1985 začal D. Gratsias svoju profesijnú kariéru na Symvoulio tis Epikrateias (Štátna rada, Grécko), kde do roku 1992 vykonával funkciu referenta. Následne bol v roku 1992 vymenovaný za odborného referenta a potom, v roku 2005, za radcu Štátnej rady. Súbežne s týmito funkciami bol v roku 1998 na dva roky (1998 – 1999) vymenovaný za pridruženého člena Anotato Eidiko Dikastirio (špeciálny najvyšší súd, Grécko) a v roku 2006 sa stal na jeden rok členom Eidiko Dikastirio Agogon Kakodikias (špeciálny súd príslušný pre disciplinárne konania sudcov, Grécko). V roku 2008 bol členom Anotato Dikastiko Symvoulio Dioikitikis Dikaiosinis (Vyššia rada správneho súdnictva, Grécko). Počas súdneho roka 2009 – 2010 vykonával funkciu kontrolóra pre správne súdnictvo.

V rokoch 1994 až 1996 pôsobil D. Gratsias na Súdnom dvore ako referendár pri generálnom advokátovi Georgesovi Cosmasovi.

D. Gratsias bol v období od 25. októbra 2010 do 6. októbra 2021 sudcom Všeobecného súdu, kde od 18. septembra 2013 do 30. septembra 2019 v rámci dvoch po sebe nasledujúcich funkčných období vykonával funkciu predsedu komory. Sudcom Súdneho dvora sa stal 7. októbra 2021.

Anthony Michael Collins

generálny advokát

narodený v roku 1960 v New Haven (Spojené štáty), v roku 1984 získal diplom v odbore právne vedy na Trinity College Dublin (Írsko) a v roku 1986 diplom Barrister-at-law na Honourable Society of King's Inns (Dublin, Írsko).

Jeho profesijná dráha sa začala v rámci írskej advokátskej komory: v obdobiach medzi rokmi 1986 a 1990 a 1997 a 2003 pôsobil ako Barrister-at-law a v rokoch 2003 až 2013 ako Senior Counsel. Od roku 1990 do roku 1997 dočasne prerušil svoje pôsobenie ako Barrister-at-law a nastúpil na Súdny dvor Európskych spoločenstiev ako referendár pri sudcoch Thomasovi Francis O'Higinsovi (v rokoch 1990 až 1991) a Johnovi L. Murrayovi (v rokoch 1991 až 1997). V období medzi rokmi 2006 a 2013 bol vymenovaný za člena stáleho zastúpenia Rady európskych advokátskych komôr (CCBE) pri Súdnom dvore a Súdnom dvore Európskeho združenia voľného obchodu (EZVO). Od roku 2015 okrem toho pôsobí ako docent práva Únie na University College Cork (univerzita v Corku, Írsko). Je autorom mnohých publikácií týkajúcich sa írskeho správneho práva a práva Únie.

A. M. Collins bol vymenovaný za sudcu Všeobecného súdu 16. septembra 2013 a od 21. septembra 2016 vykonával počas dvoch funkčných období funkciu predsedu komory.

Od 7. októbra 2021 je generálnym advokátom Súdneho dvora.

Laila Medina

generálna advokátka

narodená v roku 1971 v Jelgave (Lotyšsko), študovala na IMO International Maritime Law Institute (Inštitút IMO pre medzinárodné námorné právo, Malta), kde v roku 1995 získala titul Master v odbore medzinárodné námorné právo. O rok neskôr jej Latvias Universitāte (Lotyšská univerzita) udelila osvedčenie o spôsobilosti na výkon povolania advokáta. Neskôr, v roku 2002, získala na Rīgas Juridiskā augstskola (Vysoká škola práva v Rige, Lotyšsko) magisterský titul v odbore právo Únie.

Od roku 1995 pôsobila na lotyšskom ministerstve dopravy ako vedúca právneho odboru a zástupkyňa vedúceho oddelenia pre námorné záležitosti. Tieto funkcie vykonávala do roku 2002, keď bola na tomto ministerstve menovaná za poradkyňu štátneho tajomníka pre európske záležitosti.

V rokoch 2004 až 2005 vykonávala L. Medina funkciu zástupkyne vedúceho úradu pre európske záležitosti na Štátnom kancelárstve Lotyšskej republiky.

V roku 2005 začala pôsobiť na lotyšskom ministerstve spravodlivosti ako vedúca oddelenia pre plánovanie politík. Od roku 2006 zastávala na lotyšskom ministerstve spravodlivosti funkciu zástupkyne štátneho tajomníka pre sektorovú politiku a v rokoch 2009 až 2021 funkciu zástupkyne pre právne politiku.

L. Medina sa v rámci svojej profesijnej dráhy venuje aj pedagogickej činnosti. V rokoch 1998 až 2006 vyučovala európske právo a inštitucionálne právo Európskej únie na Valsts administrācijas skola (Škola verejnej správy, Lotyšsko). V roku 2012 viedla kurzy pre sudcov a notárov, ktoré sa týkali nariadenia Rím III. Od roku 2008 je tiež členkou rady Právnickej fakulty Biznesa augstskola Turība (Vysoká škola obchodná „Turība“, Lotyšsko).

L. Medina bola vymenovaná za generálnu advokátku Súdneho dvora 7. októbra 2021.

Nicholas Emiliou

generálny advokát

narodený vo Famaguste (Cyprus), študoval na Ethniko kai Kapodistriako Panepistimio Athinon (Národná a Kapodistriánska univerzita v Aténach, Grécko), kde v roku 1986 získal diplom v odbore právo. V štúdiách pokračoval na London School of Economics and Political Science (Vyššia škola ekonomiky a politických vied v Londýne, Spojené kráľovstvo), kde v roku 1987 získal titul Master v odbore európske právo. V roku 1991 sa stal doktorom práv na University College v Londýne (Spojené kráľovstvo).

Na tejto univerzite začal v rokoch 1988 až 1991 svoju akademickú kariéru ako pomocný výskumný pracovník. Neskôr vyučoval európske právo: najprv v rokoch 1991 až 1993 na University of Southampton (univerzita v Southamptone, Spojené kráľovstvo) a potom, v rokoch 1993 až 1994, na Queen Mary and Westfield College, University of London (Queen Mary and Westfield College, univerzita v Londýne, Spojené kráľovstvo). V období rokov 1995 až 1997 bol vedúcim katedry Jeana Monneta v oblasti európskej integrácie na University of Durham (univerzita v Durhame, Spojené kráľovstvo). Súčasne s týmito činnosťami bol N. Emiliou v rokoch 1994 až 1997 čestným vedúcim výskumu (Honouring Senior Research Fellow) na University College London a osobitným poradcom cyperského ministra zahraničných vecí.

V rokoch 1997 až 1998 pôsobil ako splnomocnenec ministra na oddelení cyperského ministerstva zahraničných vecí pre Európsku úniu a v rokoch 1998 až 1999 bol námestníkom stáleho predstaviteľa Cyperskej republiky pri Európskej únii.

V rokoch 1999 až 2002 bol N. Emiliou osobitným a splnomocneným veľvyslancom Cyperskej republiky v Írsku.

V rokoch 2002 až 2004 vykonával funkciu stáleho predstaviteľa Cyperskej republiky pri Rade Európy a zástupcu cyperskej vlády vo veciach predložených Európskemu súdu pre ľudské práva. V roku 2004 bol vymenovaný za stáleho zástupcu Cyperskej republiky pri Európskej únii a túto funkciu vykonával do roku 2008.

Neskôr bol N. Emiliou vymenovaný za stáleho tajomníka cyperského Ministerstva zahraničných vecí a túto funkciu zastával do roku 2012.

V rokoch 2012 až 2017 pôsobil ako stály zástupca Cyperskej republiky pri Organizácii Spojených národov v New Yorku a v rokoch 2017 až 2021 znovu zastával funkciu stáleho predstaviteľa Cyperskej republiky pri Európskej únii. Okrem toho v rokoch 1995 až 2016 zasadal v Skupine rozhodcov v rámci Stáleho rozhodcovského súdu v Haagu (Holandsko).

N. Emiliou bol vymenovaný za generálneho advokáta Súdneho dvora 7. októbra 2021.

Tamara Čapeta

generálna advokátka

narodená v roku 1967 v Záhrebe (Chorvátsko), študovala právo na Sveučilište u Zagrebu (univerzita v Záhrebe, Chorvátsko), ktorú absolvovala v roku 1991. V štúdiu pokračovala na Collège d'Europe (College of Europe) v Bruggách (Belgicko), kde v roku 1993 získala titul Master v odbore pokročilé európske štúdiá. Po návrate na Sveučilište u Zagrebu sa venovala príprave svojej dizertačnej práce a v roku 2001 sa stala doktorkou práv.

Svoju profesijnú dráhu začala T. Čapeta v roku 1992 ako úradníčka na chorvátskom ministerstve zahraničných vecí, a to na odbore pre európsku integráciu a na odbore pre agentúry OSN so sídlom v Európe. V rokoch 1994 až 1997 sa venovala výskumu týkajúcemu sa procesu európskej integrácie na Institut za razvoj aj međunarodne odnos (Inštitút pre rozvoj a medzinárodné vzťahy, Chorvátsko).

Svoje akademické pôsobenie začala v roku 1997 ako asistentka na katedre obchodného práva a medzinárodného obchodu na Fakulte ekonomiky Sveučilište u Zagrebu. Od roku 2002 bola profesorkou na Právnickej fakulte Sveučilište u Zagrebu, kde bola jedným zo zakladajúcich členov katedry európskeho verejného práva.

V rokoch 2013 až 2014 pôsobila T. Čapeta ako vedúca chorvátskeho prekladateľského oddelenia na Generálnom riaditeľstve Súdneho dvora Európskej únie pre multilingvizmus a následne začala opäť vyučovať na Sveučilište u Zagrebu. V rokoch 2015 až 2021 vykonávala funkciu vedúcej katedry európskeho verejného práva a vedúcej programu postgraduálneho štúdia európskeho práva. V roku 2018 založila Centrum excelentnosti Jeana Monneta zamerané na výskum v oblasti právneho štátu a v rokoch 2018 až 2021 vykonávala funkciu jeho koordinátorky.

T. Čapeta je autorkou mnohých publikácií v oblasti práva Únie. Založila medzinárodný časopis o práve Únie, ako doteraz jediný časopis tohto druhu v Chorvátsku, ktorého bola v rokoch 2010 až 2015 šéfredaktorkou. Súbežne s výučbou na Sveučilište u Zagrebu bola v rámci programu výmen hosťujúcou profesorkou práva Únie na právnickej fakulte Indiana University (univerzita v Indiane, Spojené štáty) (v rokoch 2005 až 2010), na University of Pittsburgh (Pittsburská univerzita, Spojené štáty) (v roku 2016) a na Zhōngguó Zhèngfǎ Dàxué (čínska univerzita politológie a práva, Čína). Prednášala tiež pre chorvátskych sudcov a úradníkov v rámci programov pravidelného vzdelávania v oblasti práva Únie, ktoré organizovali Pravosudna akademija (Justičná akadémia, Chorvátsko) a Državna škola za Javnu upravu (Štátna škola verejnej správy, Chorvátsko).

T. Čapeta bola v roku 2020 vymenovaná spoločným výborom Európskej únie za členku osobitného rozhodcovského tribunálu podľa Dohody o vystúpení Spojeného kráľovstva, pričom túto funkciu prestala vykonávať po tom, ako bola vymenovaná za generálnu advokátku Súdneho dvora.

T. Čapeta bola vymenovaná za generálnu advokátku Súdneho dvora 7. októbra 2021.

Kontaktná osoba pre tlač: Balázs Lehóczki ☎ (+352) 4303 5499